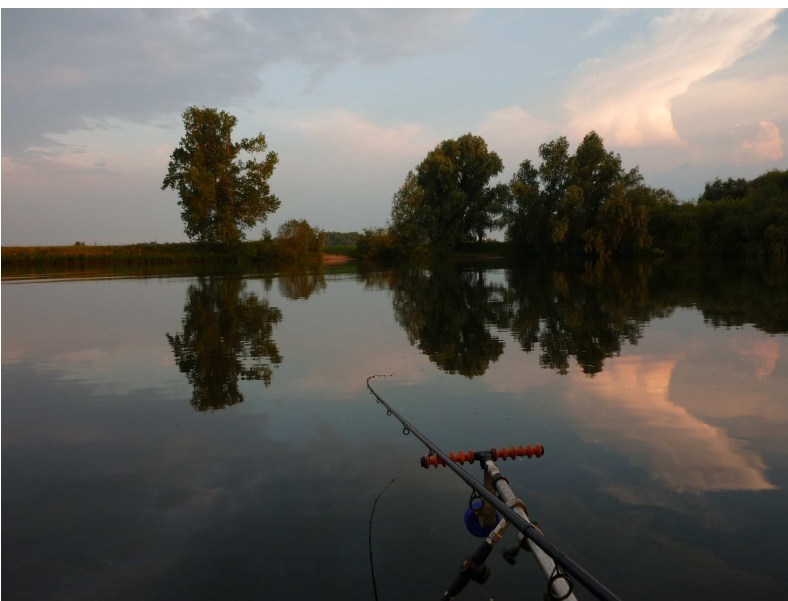

24 uur vissen aan de Maas

Zaterdag 26 juni 07.00 uur. Als ik door onze straat rijdt is het nog erg rustig maar eenmaal aangekomen aan de Maas is het er al een drukte van belang. Hier, ter hoogte van Balgoy, wordt dit weekend de jaarlijkse 24-uurs viswedstrijd gehouden. 22 vissers, verdeeld over 11 koppels, zijn druk bezig met het optuigen van hengels en het verder in gereedheid brengen van de visstek. Ze worden hierbij geholpen door hun kinderen, want ook zij willen dit voor geen geld missen. De Wijchense 24-uurs is dan ook geen gewone viswedstrijd. Het is veel meer. Een familie-evenement bij uitstek dat elk jaar in het laatste weekend van juni plaats vindt en garant staat voor mooi weer. Zo ook nu. Hoewel later op de dag in Nijmegen de straten blank staan, blijft het aan de Maas nagenoeg droog. "Je krijgt wat je verdiend" hoor ik roepen. En dat we toch een paar druppeltjes meekrijgen zal te wijten zijn aan de paar 'stadse' deelnemers die helemaal in het groepje Wijchens vissers ingeburgerd zijn.

Als om 10.00 het startsignaal klinkt gaan de eerste van maden of pieren voorziene haken richting horizon. Maar zoals verwacht is het lang wachten op de eerste vis. Voor sommigen duurt het 14

uur voor de eerste vis zich aan de andere kant van de lijn meldt. Als je heel goed luistert, met je oor net boven het water, hoor je dat de vissen de mannen aan de andere kant van de hengel uitlachen. Intussen spelen hordes kinderen in de wei en in de tent zorgen koude biertjes voor verkoeling. Als de schemering valt voel je de spanning stijgen en warempel, rond elf uur doen de eerste berichten, dat een aantal grote vissen het hen aangeboden aas niet langer konden weerstaan, de ronde. Als het om 02.00 uur echt donker is en de tent inmiddels gesloten, begint de Maas wat harder te stromen. Volgens

sommigen een goed teken en inderdaad, de meeste koppels weten in het holst van de nacht toch een paar mooie vissen te vangen. Als het de volgende ochtend licht word is het volgens de opiniepeilingen wel duidelijk wie er dit jaar aan het langste eind gaat trekken. Het koppel Tiny Remmers en Joost Rossen heeft de hele nacht door mooie dikke vissen gevangen en zal ongeveer een straatlengte voorliggen op de concurrentie.

Om 10.00 uur klinkt het eindsignaal en zit ook deze 24-uurs er weer op. Onder het toeziend oog van collega-vissers, schreeuwende kinderen en andere belangstellenden worden de bewaarnetten een voor een uit het water gehaald. Het eerste koppel heeft net 2 kilo, het tweede koppel al 21, dan 16 en 24 kilo voor Tonnie Rouw en Peter van de Putten. Op stek nummer 7 zit het koppel Fred Walk en Hans van der Meer. Bij hen blijft de weegschaal steken op net geen 30 kilogram. Zou het dan toch? Even is het nog spannend maar al snel

blijkt dat Tiny en Joost met 35 kilogram deze editie toch echt achter hun naam kunnen zetten. Gefeliciteert mannen!

De gevangen vissen, welke tijdens de wedstrijd in vijf meter lange en ruime netten zijn bewaard, worden na het wegen voorzichtig teruggezet. De grootste exemplaren moeten dit jaar nog wat langer op hun vrijheid wachten. De organisatie heeft namelijk haar medewerking toegezegd aan het landelijke orgaan Sportvisserij Nederland. In het kader van een onderzoek naar migratie van brasem op de Maas worden deze grote jongens operatief voorzien van een transponder. Zodra deze vissen een van de 55 meetstations welke in onze grote rivieren zijn aangelegd passeert, zal dit automatisch geregistreerd worden. Zo kan men het trekgedrag van deze vissen in kaart brengen.

Na de weging verzamelt iedereen zich bij de centrale tent. Niels Breve geeft uitleg over het hoe en waarom van dit onderzoek. Mede uit vangstgegevens van viswedstrijden blijkt dat de visstand in de Maas hard achteruit gaat. De aanwezige vissers bevestigen dit volmondig. Vorig jaar had de winnaar nog 56 kilo, het jaar daarvoor 68 en enkele jaren geleden werd tijdens deze wedstrijd vaak meer dan 100 kilogram gevangen. Misschien kan het onderzoek een bijdrage leveren in het antwoord op de vraag waardoor deze ongewenste ontwikkeling veroorzaakt wordt.

Dan volgt de prijsuitreiking, worden de laatste lotjes verkocht en worden onder het nodige 'nakaarten' nog snel wat gehaktballen weggewerkt. Dat de combinatie van alcohol en een slapeloze nacht een vreemde uitwerking heeft op een sportvisser blijkt als de handen in een ietwat spastische beweging steeds verder uit elkaar gaan. Nog even en de toch al mooie brasems van 50 centimeter meten nu al bijna het dubbele. Nooit geweten dat een vis zo snel kon groeien. Tijd om naar huis te gaan dus.

De organisatie kan tevreden terugzien op een geslaagd evenement dat weer veel familieleden en belangstellenden naar de Maas heeft getrokken. Zij kan nu de balans opmaken. Naar verwachting zal er weer een mooi bedrag overblijven, dat geschonken zal worden aan een goed doel. Dit is vooral te danken aan een paar gulle sponsors welke wij via deze weg graag nog eens willen bedanken. Volgend jaar, als deze wedstrijd voor de 15^e maal in successie gehouden wordt hopen we weer een beroep op jullie te mogen doen.